

ПРАВОПИС

СРПСКОХРВАТСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА
ПРЕМА ПРОПИСИМА МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ

А. БЕЛИЋ

ТРЕЋЕ ИЗДАЊЕ

ГЕЦА КОН А. Д. — БЕОГРАД

ПРАВОПИС

СРПСКОХРВАТСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА

ПРЕМА ПРОПИСИМА МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ

САСТАВИО
А. БЕЛИЋ

ТРЕЋЕ ПОПРАВЉЕНО ИЗДАЊЕ

По препоруци Главног просветног савета (Сбр. 86 од 22-1-1934) г. Министар просвете одлуком Сн.бр. 4814 од 17-11-1934 одобрио је да се ова књига може употребљавати као помоћна школска књига у свима средњим и стручним школама.

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКО И КЊИЖАРСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ГЕЦА КОН А. Д.
12, Кнез Михаилова улица 12

1934

ПРЕДГОВОР

Разлика међу првим и осталим издањима овог Правописа у томе је што је *прво* било лично моје дело, а сва остала — основана су на правописном Упутству Министарства просвете, које је у њима развијено и примењено на целокупном речничком материјалу нашег књижевног језика. Али сем те разлике има међу њима и разлике у распореду и количини грађе.

Министарство просвете, увиђајући потребу једног правописа за целу нашу школску наставу, поверило је комисији стручњака да изведе уједначење досадашњих начина писања и предложи оно што је у том правцу данас остварљиво и корисно. Та комисија је израдила Упутство које је Министарство просвете објавило и издало наредбу да се њега држе све наше основне, средње и стручне школе.

И у овом издању као и у ранијим старао сам се да олакшам примену нашег правописа тиме што сам дао и тумачење његових особина где је било потребно. На тај начин, његово савлађивање неће морати бити ограничено на механичко памћење правила. Када се његова основна начела савладају и када се буде знало на чему су заснована, тада ће се моћи савладати лако тешкоће које и наш правопис, поред свих својих добрих страна, свакако има.

А. Б.

Авбуке

1. — У нашем су народу у употреби две азбуке: ћирилица, у оном облику који јој је дао 1818 г. Вук Караџић, и латиница, коју је тридесетих година прошлога века увео за потребе нашега језика Људевит Гај и која се доцније развила до данашњег свог облика (в. т. 3).

Ћирилица	Латиница	Ћирилица	Латиница
А а	A a	Н н	N n
Б б	B b	Њ њ	Nj nj
В в	V v	О о	O o
Г г	G g	П п	P p
Д д	D d	Р р	R r
Ђ ђ	D d	С с	S s
Е е	E e	Т т	T t
Ж ж	Ž ž	Ћ ћ	C ć
З з	Z z	У у	U u
И и	I i	Ф ф	F f
Ј ј	J j	Х х	H h
К к	K k	Ц ц	C c
Л л	L l	Ч ч	C č
Љ љ	Lj lj	Ѣ ѣ	Dz dž
М м	M m	Ш ш	Š š

2. — Азбучни је ред латинице: a b c č ć d dž đ e f g h i j k l lj m n nj o p r s š t u v z ž.

3. — Ова латиница претставља званичну латинску азбуку, при-мљену за општу употребу код нас у току времена. Она и у овом облику, да оставимо на страну мању изразитост надредних знакова у њој према засебним шарама у ћирилици, има према ћирилици својих недостатака.

шућ-мућ (тамо-амо)	шуштати, -им	шчепати, -ам 94
шућур	шчекати, -кам	шчињати се, -ам се
шућурица	шчекивати, -кујем	шчистити
шушкати, -кам	шчелити се (сучелити се)	шчишћавати, -ам
шушкѣтати, -там	шчељавати се, -ам се (сучељавати се)	шчуњити се, -им се (шћућурити се)
шушљајица (капа)	шчепарити	шчучуњити се (шчуњити се)
шушљѣтати, -там, -ећем		

С А Д Р Ж А Ј

Предговор	5
I Азбуке	8
II Велика и мала слова	15
III Подела речи на слоге	19
IV Одвојено и састављено писање речи	29
V Прелаз „Л“ у „О“ на крају слога и на крају речи	32
VI Књижевни изговори	36
VII Сугласник „Ј“	39
VIII Употреба „Ч“ и „Ђ“, „Ѓ“ и „џ“	49
IX Сугласник „Х“	52
X О групама самогласника	52
XI О удвајању сугласника	54
XII Једначење сугласника по звучности	57
XIII Једначење сугласника по начину образовања	59
XIV Упрошћавање и губљење сугласника	62
XV Сугласничке промене у вези са старим и новим јотовањем	68
XVI Промене грлених (задњенепчаних) сугласника К, Г и Х пред самогласницима	71
XVII Интерпункција	92
XVIII Други знаци	95
XIX Транскрибовање туђих речи	105
Регистар и речник	220
Садржај	